

[Industriministeren]

til på forhånd at stramme reglerne for familier, der ejer f.eks. erhvervsdrivende fonde.

Det er jo muligt, at man siger, at dette hensyn ikke gælder, og så må vi selvfølgelig se på det, men man må ikke glemme, at der er en helt anden konstruktion i erhvervsdrivende fonde. Det kan være, at en bestyrelses medlemmer f.eks. er slægtninge af den oprindelige stifter – det kan meget vel forekomme – men det er fonden, der ejer de aktier, som er henlagt i fonden, og det gør, at vi ikke mener, at der skal ske nogen som helst ændringer i disse forhold.

Vi kan diskutere det i udvalget – vi kan diskutere alt i udvalget – og jeg skal være parat til, i det omfang det er mig muligt, at overbevise udvalget om, at mit standpunkt er det rigtige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af selskabsskateloven og andre skattelove. (Beskatning af fonde og visse foreninger).

(Fremsat 15/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Da folketinget den 3. maj sidste år vedtog, at man ønskede et lovforslag om fondsbeskatning fremsat i denne folketingssamling, havde vi en klar forventning om, at ministeren ville fremsætte et forslag, der lå tæt op ad de intentioner, forslagsstillerne havde med beslutningsforslaget.

Det blev ikke tilfældet, tværtimod. Ministeren har valgt at værne om fondskapitalens fortsatte skattefrihed, samtidig med at arbejdsmarkedets konfliktfonde, der er organiseret som foreninger, trækkes frem til særskilt beskatning modsat erhvervsdrivende foreninger, der fortsat ikke beskattes.

Man kan starte med at spørge ministeren: hvad er den særlige årsag til, at man lige præcis trækker grænsen her i forhold til den slags foreninger, som det må være naturligt i fremtidigt perspektiv at beskatte?

Vi har fået hr. Bernhard Baunsgaards melding om, at han ikke har taget stilling til grænsedragningen på nuværende tidspunkt, og det må vi tage til efterretning. Men det kunne være rart at få et bud fra ministeren på, hvad den særlige begrundelse er.

Forslaget har efter vores opfattelse en sådan ubalance, at man uden at overdive kan fastslå, at ministeren har leveret en helt anden vare end den, folketinget har bestilt hos ministeren, og vi må nu konstatere, at det er regeringens politik længst muligt at undgå at imødekomme et sådant ønske fra folketingets flertal.

Ministeren præsterer det kunststykke, at der ud fra en skønnet værditilvækst på 3.500 mill. kr. kun vil være et skattemæssigt provenu på mellem 50 og 100 mill. kr. at hente. Det svarer til ca. 2 pct. Samtidig mener ministeren at kunne hente op imod 300 mill. kr. hos visse foreninger på arbejdsmarkedet, der som sagt er pillet frem til særskilt beskatning.

Som forslaget ser ud på nuværende tidspunkt, er det politisk uanstændigt i en sådan grad, at man kan få det indtryk, at det har været ministerens hensigt, at der intet skulle ske. Trods dette vil vi dog i socialdemokratiet arbejde for, at forslaget får en sådan politisk, økonomisk og social balance, at der kan vedtages noget i denne folketingssamling. Vi har nemlig ingen interesse i, at fonde og erhvervsdrivende foreninger i endnu flere år skal være skattefrie tilflugtssteder.

Vi må for det første finde frem til en rimelig definition af, hvad det er for formål, der må anses for at tjene almenvellet. Ligningslovens § 8 A er ubrugelig. Denne bestemmelse er udvandet på en sådan måde, at den giver fradrag for næsten alt. Vi har i øvrigt i socialdemokratiet den opfattelse, at det er en meget betænkelig udvikling, at skattefrie institutioner skal bestemme, hvad der tjener